

Telegraful Român

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de M. Str. Șaguna 8
APARE SĂPTĂMÂNAL

Sibiu

<p>Abonamentul: Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.</p>	<p>Articole și corespondențe se adresează Redacției Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.</p>	<p>Prețul inserțiilor un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.</p>	<p>Abonamentele și inserțiile se adresează Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45</p>
--	--	---	---

Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu

Nr. 1167/1940.

Circulară

Pentru alegerea de membri în Adunarea Eparhială, la locurile devenite vacante prin moarte

În urma încetării din viață a unor membri ai Adunării eparhiale au devenit vacante mandatele în unele cercuri electorale. Dispunem, ca și până la reorganizarea generală a corporațiilor bisericești, aceste locuri vacante să se completeze prin alegeri noi, pentru timpul cât va dura valabilitatea actualelor mandate. Normele de procedură pentru aceste alegeri sunt cuprinse în:

a) Legea de organizare a bisericilor ortodoxe-române (art. 8—11),
b) Statutul legii de organizare (art. 38—80).

c) Regulamentul pentru alegerea și constituirea organelor reprezentative și executive în parohiile, protopopiatele și eparhiile din Biserica ortodoxă română, sancționat prin înalt decret regal Nr. 2994 din 27 August 1937 și publicat în Monitorul Oficial p. I, Nr. 213 din 15 Sept. 1937.

Cercurile electorale în care se vor face alegeri din Cler, sunt:

Cercul IV Sebeș. Sediul Sebeș.
Parohiile: Berghiu, Cacova, Călnic, Căpâlna, Cioara, Ciugud, Colibi, Deal, Daia, Drâmbari, Hâpria, Lancrăm, Laz, Limba, Loman, Oarda de jos, Oarda de sus, Ohaba, Petrești, Pianul de jos, Pianul de sus, Răchita, Răchita-Purcărești, Răhău, Săsciori, Sebeș, Sebeșel, Sibișani, Șugag, Toțiu, Vingard, Vințul de jos, Tărtăria.

Cercul XII Geoagiu. Sediul Geoagiu.

Parohiile: Almașul-mare, Brădet, Almașul mare - Joseni, Almașul-mare-Suseni, Almașul de mijloc, Almașul-mic de munte, Ardeu, Băcăia, Băcăinți, Balșa, Bobâlna, Boiu, Bozeș, Bulbuc, Cerul Băcăinți, Cheile Cibului, Cibu, Cigmău, Folt, Geoagiu Băi, Geoagiu-Joseni, Geoagiu-Suseni, Glod, Homorod - Joseni, Homorod - Suseni, Mada, Mermezeu Văleni, Nădăștie, Poiana, Porcurea, Rapolt, Rapolțel, Renghet, Stăuni, Techereu, Uroi, Valea Epii, Valea-mare, Voia.

Cercul XVI Brașov. Sediul Brașov.

Parohiile: Augustin, Apața, Baci, Bod, Brașov-Blumăna, Brașov-Cetate, Brașov-Dârste, Brașov-Scheiu, Brașov-Stupini, Brașov-Tocile, Brașov-Vechiu, Budila, Cărpiniș, Cernatu, Crisbav, Feldioara, Hălchiu, Herman, Măgheruș, Ormeniș, Preșmer, Purcăreni, Rotbav, Sânpetru, Satu-nou, Satulung bis. Sf. Adormire, Satulung bis. Sf. Arhangheli, Târlungeni, Țințar, Turcheș, Zizin.

Cercul XVIII Făgăraș. Sediul Făgăraș.

Parohiile: Beclean, Berivoii-mari, Berivoii-mici, Breaza, Cincșor, Co-

măna-de-sus, Cuciułata, Dridif, Făgăraș, Galați, Grid, Hălmeag, Herseni, Hurez, Lisa, Ludișor, Lupșa, Luța, Mândra, Mărgineni, Părău, Perșani, Recea-Telechiană, Răușor, Rucăr, Sâmbăta-de-jos, Sâmbăta-de-sus-răsăriteană, Sâmbăta-de-jos-apuseană, Șercaia, Șona, Șercăița, Șinca-nouă, Toderița, Veneția-de-jos, Veneția-de-sus, Vlădeni, Voila, Voivodenii-mari, Voivodenii-mici.

Cercul XIX Avrig. Sediul Avrig.

Parohiile: Arpașul-de-jos, Arpașul-de-sus, Avrig, Colun, Corbi, Drăguș, Feldioara, Glămboc, Oprea-Cărțișoara, Porcești, Porumbacul-de-jos, Porumbacul-de-sus, Porumbacul-de-sus-răsăritean, Porumbacul-de-jos-apusean, Săcădate, Sărata, Scorei, Sebeșul-de-jos, Sebeșul-de-sus, Streja, Cărțișoara, Ucea-de-jos, Ucea-de-sus, Viștea-de-jos, Viștea-de-sus.

Pentru alegerea membrilor din Cler, se fixează termen pe ziua de *Vineri 15 Martie 1940*, la care dată toți preoții și diaconii în funcțiune, din circumscripția electorală respectivă, inclusiv preoții și diaconii monahi, care suplinesc parohii și exercită în mod provizoriu funcții de parohi, se vor întruni la parohia centrală la ora 11 a. m. și vor proceda la alegere conform regulamentului.

Atragem atenția asupra art. 42, în care se spune, că preoții care doresc să candideze, trebuie să-și anunțe candidaturile în scris la »Biroul electoral eparhial«, care va lucra la Consiliul arhiepiscopesc, cel mai târziu cu 20 zile înainte de data fixată pentru alegere.

Conducerea alegerii membrilor din cler, Consiliul arhiepiscopesc o încredințează următorilor delegați:

1. În cercul electoral *Sebeș*:
Prot. Dr. Vasile Oana, protopresbiter, Sebeș.
2. În cercul electoral *Geoagiu*:
Prot. Teodor Glodeanu, protopresbiter, Geoagiu.
3. În cercul electoral *Brașov*:
Pr. Dr. Nicolae Stinghe, adm. prot. Brașov.
4. În cercul electoral *Făgăraș*:
Prot. Pavel Borzea, protopresbiter, Făgăraș.
5. În cercul electoral *Avrig*:
Prot. Emilian Cioran, consilier mitropolitan, Sibiu.

Cercurile electorale în care se vor face alegeri de mirenii, sunt:

- Cercul I *Sibiu*. Sediul Sibiu.
Se va alege un membru.
Parohiile: Boița, Bungard, Cornățel, Nucet, Cisnădie, Gușterița,

Mohu, Loamneș, Ocna (par. de jos), Ocna (par. de sus), Poplaca, Rășinari, Râu-Sadului, Roșia, Rușcior, Ruși, Sadu, Sibiu (cetate), Sibiu (sub. Iosefin), Sibiu (sub. inferior I), Sibiu (sub. inf. II), Slimnic, Șelimbăr, Șuramare, Tălmăcel, Turnișor, Vurpăr.

Cercul IX Hunedoara. Sediul Hunedoara.

Se vor alege doi membri.
Parohiile: Alun, Baia-Craiului, Batiz, Boș, Boroșod, Chitid, Cerbăl, Cerișor, Cinciș, Găunoasa, Ghelar, Găvăjdia, Hășdău, Hunedoara, Iosani, Lelese, Mănierău, Nădăștia-de-jos, Nădăștia-de-sus, Răcăștia, Ruda, Sâncraia, Socet, Teliuc, Zlaști. Bățalari, Valea-Nandrului, Peștișul-mare, Ocoliișul-mic, Ocoliișul-mare, Sfânta-Maria-de-piatră, Silvașul-de-jos, Silvașul-de-sus, Streiu Plopi, Streiu-Săcel, Streiu-Sângeorgiu, Valea-Sângeorgiu.

Cercul VIII Hațeg. Sediul Hațeg.
Se va alege un membru.

Parohiile: Aninoasa, Băița, Băești, Bărești, Covragiu, Dâlja-mare, Dealul-babii, Federi, Fizești, Găntaga, Grid, Hațeg, Jiești-Popi, Livezeni, Luncani, Lupeni, Măceu, Măleia, Nucșoara, Ohaba-de-sub-peatră, Petrița-Brad, Petrița-Lunca de-sus, Petrița-Poeni, Petrița Reg.-Ferdinand, Petroșeni, Pui-Galați, Răușor, Rea, Ruși, Sălașul-de-sus, Sânpetru, Vâlcelele-bune, Vâlcelele-rele, Vulcan.

Cercul XV Oituz. Sediul Sf. Gheorghe.

Se va alege un membru.
Parohiile: Aita-mare, Aita-medie, Arini, Araci, Ariud, Băcel, Bara-Olt, Bațanii-mari, Barcan, Biczul-Ardelean, Bicsad, Belini, Boroșneul-mare, Brețcu, Căpeni, Cernatu-de-jos, Mărtănuș, Chichiș, Comolău, Covasna, Ditrău, Dobârlău, Dobolii-de-jos, Frumoasa, Hăghig, Iarși, Intorsura Buzăului, Teliu, Vama-Buzău, Vâlcele, Zăbala, Zagon, Gheorgheni, Ghimeș-Făget, Petru-Rareș, Mercurea-Ciuc, Târgu-Săcuș, Tușnad-Băi, Mărtineni, Ojduța, Valea-mare, Lisneu, Lunca-Călnicului, Mărcuș, Micfalău, Ozun, Poiana-Sărată, Sf. Gheorghe, Sita-Buzău.

Cercul V Făgăraș. Sediul Făgăraș.

Se va alege un membru.
Parohiile din acest cerc, sunt publicate mai sus.

Pentru alegerea membrilor mirenii se fixează termen de alegere pe ziua de *Dumineca a doua din păresimi, 24 Martie 1940*.

Convocarea adunărilor parohiale electorale se face cu 8 zile înainte, adică în *Dumineca primă din păresimi, din 17 Martie 1940*.

În parohiile vacante, adunările parohiale pentru alegerea membrilor în Adunarea eparhială, vor fi convocate *Duminecă 24 Martie 1940*, iar alegerile în aceste parohii se vor face în *Dumineca a treia din păresimi, din 31 Martie 1940*.

La aceste adunări parohiale nu se vor putea discuta alte chestiuni,

singurul obiect fiind efectuarea alegerii.

Se menționează că mirenii, cari doresc să candideze, pentru a putea fi aleși membri în adunarea eparhială, trebuie să-și anunțe candidaturile prin petiție scrisă, timbrată în regulă, însoțită de o taxă de 500 Lei și adresată »Biroului electoral eparhial« del Consiliul arhiepiscopesc din Sibiu. Se va specifica adresa exactă și circumscripțiile unde candidatul vrea să candideze.

La cererea de candidare se vor anexa următoarele acte:

1. Certificat dela parohia în care locuște candidatul, din care să se constate, că este înscris în lista membrilor unei adunări parohiale de pe teritoriul Arhiepiscopiei Sibiu.

2. Un certificat de bună reputație, de practicare a vieții bisericești și de manifestare ca bun ortodox, eliberat tot de oficiul parohial.

3. Extras de botez.

4. Un memoriu prin care candidatul să arete meritele sale reale pe teren cultural, social, de binefacere etc.

5. Declarație că nu este francmason și nici membru al vre-unei alte asociații oculte asimilate francmasoneriei.

Petițiile vor fi înaintate cel mai târziu cu 20 zile înainte de ziua fixată pentru alegeri.

După efectuarea alegerii, procesul verbal încheiat în regulă și care va cuprinde data convocării, ziua întrunirii, locul unde s'a făcut alegerea și celelalte amănunte prevăzute în regulament, se va subscrive de președinte și de membrii biroului, se pune în plic sigilat, cu sigilul parohiei, peste ceară roșie, încredințându-se unei persoane de încredere ca să-l prezinte delegatului eparhial, în ziua de Sâmbătă, 6 Aprilie a. c., ora și locul desenat de mai înainte de către Consiliul eparhial pentru depunerea scrutinului mirenesc.

Bărbatul de încredere care a primit plicul cu rezultatul alegerii dela parohie, este obligat a păstra acest plic intact și a-l preda astfel delegatului eparhial în ziua depunerii scrutinului, aceasta spre a se evita contestații și reclamațiuni cari ar putea să zădărnicească alegerile.

În scopul acesta Adunarea electorală va desemna și un supleant pe lângă bărbatul de încredere, astfel ca — atunci când cel din urmă ar fi împiedecat de forță majoră să ducă plicul sigilat la delegatul eparhial — misiunea aceasta să o îndeplinească supleantul.

În ziua de *Sâmbătă, 6 Aprilie 1940*, se face despuiera scrutinului cu voturile membrilor mirenii, votați pentru Adunarea eparhială. Această despuiere va avea loc sub președinția unui delegat din cler, trimis anume în acest scop de către consiliul eparhial (art. 33 și 66 Reg.).

Conducerea scrutinului care se va face în ziua de *Sâmbătă 6 Aprilie*

lie 1940, Consiliul eparhial o încredințează următorilor delegați:

1. In cercul electoral *Sibiu*:
Prot. Emilian Cioran, consilier mitrop. Sibiu.
2. In cercul electoral *Hunedoara*:
Prot. Nicolae Suci, protopresbiter, Hunedoara.
3. In cercul electoral *Hașeg*:
Prot. Ieronim Ciocan, protopresbiter Hașeg.
4. In cercul electoral *Oltuz*:
Prot. Aurel Nistor, protopresbiter Sf. Gheorghe.
5. In cercul electoral *Făgăraș*:
Prot. Pavel Borza, protopresbiter Făgăraș.

P. C. protopopi și bărbații de încredere cari au fost însărcinați cu lucrări în legătură cu ducerea la îndeplinire a dispozițiilor regulamentare, referitoare la aceste alegeri eparhiale parțiale, vor avea a purcede cu toată conștiințiozitatea, fiind personal responsabili de executarea lucrărilor la termenele fixate.

Sibiu, din ședința plenară a Consiliului Arhiepiscopesc ținută la 8 Februarie 1940.

Nicolae Bălan
Arhiepiscop și Mitropolit

Al. Popa
Secretar

Sfânta Treime și viața socială

Sfânta Treime este dogma de temelie a creștinismului, este realitatea fundamentală a existenței. Creștinismul a valorificat însă prea puțin această piatră unghiulară a concepției sale în viața concretă.

Și totuși fără Sf. Treime nimic nu se poate explica din creștinism. Nici venirea lui Iisus Hristos pe pământ, nici opera îndeplinită de El, nici viața creștină mai înaltă care se reduce în mare parte la lucrarea Duhului Sfânt. Iisus Hristos stă în fiecare clipă a vieții Sale pământești, cu fața către oameni, dar și către Tatăl, a cărui voie a venit s'o facă.

Ceea ce am vrea să arătăm în acest articol este nu că Tatăl sau Fiul, sau Duhul Sfânt luați câte unul au o mare însemnătate în viața omenească, ci în solidaritate, ca Sf. Treime nedespărțită.

Suntem îndreptățiți să afirmăm cu tărie că Sf. Treime ca solidaritate nedespărțită a persoanelor divine, nu este o realitate în cer fără eficiență asupra vieții omenești, ci că în ea se cuprinde modelul și puterea pentru singura organizare dreaptă și firească a vieții sociale.

Afirmarea aceasta, pe care o putem face și numai la sfârșitul articolului, o vom sprijini prin cele ce urmează.

Cum am mai avut ocazia să spunem și altedată, astăzi e bun câștigat și pentru filosofie — nu pentru filosofii înapoiți, ci pentru cei cu ochii deschiși la profunzimile vieții spirituale — că Dumnezeu nu poate fi decât persoană. Numai persoana e liberă, e conștientă, e subiect Stăpân pe actele Sale și un obiect stăpânit de

legea necesară a unei dezvoltări și manifestări uniforme. Dumnezeu nu e substanță nu e principiu, și nu e lege, căci acestea sunt forțe și realități cu desfășurare automată, neliberă. Dumnezeu e persoană, alegând cu suveranitate ce vrea să facă, desigur o persoană atotputernică, absolută.

La definitiva stabilire a acestui adevăr a contribuit și faptul că Dumnezeu nu poate fi conceput lipsit de iubire. O ființă fără iubire nu are o situație morală demnă de admirat. Iar iubirea implică libertate. Principiul, legea care se desfășoară automat și necesar nu poate cunoaște iubirea, căci de ar cunoaște-o și n'ar putea lucra potrivit cu ea, ar simți în mod tragic neputința proprie.

Unde este iubire trebuie să fie persoană însă și din alt motiv. Iubirea nu poate exista decât între cel puțin două persoane. Iubirea de sine nu e iubire propriu zis. Nici iubirea față de un lucru. Prin iubire faci pe cineva egal cu tine însuși. Iată așa dar că însușirea iubirii în Dumnezeu ne face să admitem nu numai că Dumnezeu este persoană ci chiar că sunt mai multe persoane divine. Dacă această însușire este eternă în Dumnezeu, eternă trebuie să fie și pluripersonalitatea. Și iubirea în Dumnezeu trebuie să fie din veci, căci dacă am admite că e numai dela crearea lumii — de când și-a făcut un obiect al iubirii Sale — ar trebui să admitem că cea mai însemnată însușire a Sa a câștigat o ulterior, că în Dumnezeu există o creștere, sau n'am găsi o explicație a creației, căci pentru care motiv ar fi creat Dumnezeu lumea dacă n'ar fi avut iubire?

Fără Sf. Treime, nu putem înțelege creațiunea lumii, sau creațiunea lumii ne duce în mod necesar la dogma Sf. Treimi.

Dar nu numai faptul că Dumnezeu este iubire curată ne arată că sunt mai multe persoane divine, ci însuși faptul că este peste tot persoană, adică libertate conștientă. Căci a fi persoană, adică libertate, înseamnă a fi deschisă către altă persoană față de care să întrebuițezi libertatea; înseamnă a te oglindi în altă persoană, în a te bucura cu ea și de ea. Cu cât ești mai singur, cu cât ești mai închis în tine, cu atât îți scade viața, avântul, mulțumirea, cu atât devii mai uscat, mai sec, mai nefericit, căzut ca într'o boală de moarte. Dacă suntem creați de Dumnezeu, trebuie să se arete și aci, în trebuința noastră de-a sta în comuniune cu alte persoane, o parte din chipul lui Dumnezeu. Necesitatea noastră după comuniune trebuie să reflecte o rânduială de temelie a existenței, comuniunea din Dumnezeu; faptul că putem fi persoane numai în această comuniune, trebuie să arete că și la Dumnezeu este comuniune interpersonală.

Prin urmare persoană, iubire, intercomunicare personală sunt trei elemente ale aceleiași realități. Una fără alta nu poate exista. Persoana crește în măsura în care crește în ea iubirea, adică comuniunea cu altele. Persoana desăvârșită este acolo unde e iubire și comuniune desăvârșită. Cu cât e mai mare unitatea între persoane, cu atât sunt mai desăvârșite persoanele. Și aceasta are loc la Dumnezeu. De aceea dogma subliniază la Dumnezeu tot atât de puternic unitatea — o unitate cum nu se poate realiza între oameni — și personalitatea, o treime de personalități săvârșite, depline cum nu se află pe pământ.

Un Dumnezeu în care nu sunt mai multe persoane, e un Dumnezeu fără iubire, dar și fără caracter personal. E un principiu, o lege. Iar fiindcă mai există și o lume, iar această lume nu a putut o crea liber — nefiind persoană — ea a emanat din el. Un Dumnezeu care nu e în mai multe persoane, e un Dumnezeu panteist.

O anumită concepție croită de filosofi după chipul indeletnicirii lor voia să vadă în timpurile trecute fericirea de care se bucură Dumnezeu în sine și înainte de crearea lumii, într'un fel de contemplație filosofică a Sa însuși. Dumnezeu era un filosof singuratic preocupat de propria Sa cunoaștere. Și indeletnicirea aceasta forma idealul suprem și pentru om. Maxima »Odi profanum vulgum et arceo«, era considerată ca indicând o

stare de supremă înălțime spirituală, închiderea în lumea interioară a unor speculații disprețuitoare de realitate, a unor speculații cari ele cuprind adevărata realitate, era socotită drept capătul din urmă al desăvârșirii, al personalității.

Dar iată că azi concepția aceasta este aruncată peste bord. Dogma Sf. Treimi, care apărea drept un non-sens minții filosofice, e recunoscută ca cuprinzând un adevăr de temelie, atât de firesc, atât de simplu, atât de evident, pe care însă mintea omenească, orbită de păcatul egoismului, nu numai că nu l-a descoperit ea singură, ci nici nu l-a putut înțelege multă vreme.

Fericirea lui Dumnezeu nu stă într'o contemplație a propriului eu, ci în ceea ce constă peste tot fericirea, în comuniunea interpersonală, în bucuria de altul, în mulțumirea de a fi cu altul. Dumnezeu nu se plictisea înainte de-a fi lumea; nici n'a avut lipsă de ea pentru a câștiga fericirea comuniunii; ci ea s'a produs tocmai din voința lui Dumnezeu de-a face și o altă categorie de existențe să experimente fericirea de care se bucura El din veci, de-a crea și alte subiecte ale fericirii prin comuniune; prin comuniune cu Sine și între ele.

Căci în dragoste și comuniune e totul: credință, fericire, mântuire, moralitate, personalitate. Fără comuniune toate astea sunt teorii și ființa e bolnavă de moarte, ceea ce vom desvolta în alt număr al ziarului.

Terminăm această primă parte a articolului citând câteva rânduri din marele teolog anglican Ch. Gore:

»Nu este o bucurie să credem că ultima realitate este nu o unitate monotonă, ci o unitate care conține în sine o comunitate de persoane, — o unitate care nu poate fi niciodată realizată atât de deplin între persoanele omenești, dar care în același timp ne asigură că personalitatea și viața personală implică esențial comunitatea? În om personalitatea crește din comunitate și implică totdeauna comunitate. Ideea personalității ca fiind prin sine individ și eu (the idea of personality as primarily individual and fundamentally self-ish), am învățat că e falsă. Numai în comunitate începem să ne realizăm pe noi înșine, și cu cât ne dăruim mai larg în comunitate cu atât ne realizăm mai mult pe noi înșine. Și este o bucurie să vedem temeiul acestei legi în Ființa Supremă. Pentru că acolo existența eternă este comunitate. În Dumnezeu nu este unitatea mai întâi și apoi multiplicitatea, sau mai întâi multiplicitatea și apoi unitatea.« (Belief in Christ, London 1924, p. 253).

D. STĂNILOAE

FOIȘOARA

Cătră elevii mei

— Sfaturi pastorale —

(5) De protopopul Gh. Maior
(Urmare)

Religia este elementul care înviează și activează întregul suflet. Și când e pusă să lucreze dinafară, ea trebuie să îmbrățișeze întregul suflet al celui ce stă în față. Trebuie să grăiască la fel de puternic și de cald și de convingător și pentru creier și pentru inimă și voință. Toate trel trebuiesc hrănite și înflorate în aceeași vreme, toate trei trebuie spiritualizate deodată.

E evident deci, că păstorului îi trebuie pe lângă o filosofie a religiei și a vieții, și o psihologie, o psihologie religioasă, bazată pe studii temeinice, pe observare și meditare stăruitoare. Psihologia va lumina în primul rând cum să vorbești, ca mille de inimă la un fel să bată.

Să preamărească cu o gură și cu o inimă pe Cel Tare și Mare!

Cum vedeți, îi recunosc religiei marea putere de a ne duce prin neliniște, deseori prin grele tulburări, la liniștea eternă împăcată cu sine înșasi, îi atribui puterea de a ne spiritualiza însuși sufletul, ceace nu e altceva decât expresia supremă a inobilării, a trecerii vieții din o stare inferioară într'una cât mai superioară cu putință a transforma energiile inferioare, animalice poate, din om în forțe superioare, până la asemănarea cu Dumnezeu. Ceea ce înseamnă că religia subiectivă a cuiva poate fi influențată, că e posibilă o »încreștinare«, dacă se lucrează conștient și priceput asupra sufletului omeneșc întreg.

Încreștinare! Inobilare! Ce ușor de spus, ce greu de făcut! Încreștinare va fi o haină lungă până la pământ iar înăuntru plină de toată nedreptatea? Oare inobilare va fi un blazon, câteva piei de câne scrise calligrafic și niște brandemburguri de aur sau din nu știu ce altă materie și culoare? Oare ești nobil cu adevărat, ori creștin veritabil, când vei lua înfățișare de mironosă și obiceiuri de

aristocrat, iar înăuntru tău clocote iadul, chiar de ai făcut milostenii cu răsunet și predici patetice de bariton la zile mari? Nu ești oare cumva pisică cu blana ispititor de asemănătoare cu împrejurimea, ca mâța, care se face moartă pentru a înșela porumbelii să se apropie de ea? A încreștina, a inobilare religioasă, e ceva mai adânc. Înseamnă să fii Ioan Botezătorul pentru zilele tale; glas care strigă cu răgnetul celui din pustie, de să se cutremure și cele mai împietrite inimi, și cele mai întinse pustii sufletești, dacă așa numai poate fi deșteptată lumea, și ca el să fii gata a ține pe capul pe tîpsie, dacă Irodada și-a trimis progenitura să joace la banchele celor cu brandemburguri. Și Ioan n'a strigat numai odată, și Ioan n'a fost numai într'o zi ascet, și Ioan n'a învățat, că numai când și când să faci roduri vrednice de credință.

Religia trebuie să lucreze în permanență la perfecționarea omului. De o lași să fie voalată de elementele lumii, și admittă pentru a o deștepta la zile mari, și nu te însoțește pururea și nu o ajuți să fie trează în fiecare clipă, — nu aștepta

nici un bine dela ea. Cum trece curentu electric prin sârmă și mână fabricii și luminează nopțile fără lună și camerele fără zare, așa religia trebuie să străbată ca pe un neîntrerupt circuit, toți nervii omului, încât orice vei face să se simtă că e produsul aceste forțe motrice de lumină și de căldură. Religia e realitate permanentă a sufletului omeneșc, dar nu una statică, ci una dinamică. Ioan era uzina care permanentiza religia în alții prin permanența religiei din sufletul lui.

Niciodată să nu-i pierdeți din vedere acest caracter. Și'n somn ea să aprindă omului măcar o candelă de veghe! Așa să o faceți să lucreze în toți. Căci a fi creștin înseamnă a trăi un fel propriu de viață; a trăi creștinește eroic, iar omul trăește chiar și când ochii trupești i-a închis pentru câteva ceasuri. Religia te sprijinește și ocrotește și când i-ai închis pe vecie.

Aceasta înseamnă a face din religia obiectivă un soare care să aprindă și lumineze pe cea subiectivă așa fel încât să poată oricine exclama cu Pavel: »Nu mai trăiesc eu, ci trăește întru mine Hri-

Deviza F. R. N. este deviza neamului

de Dr. G. Preda

In decretul lege asupra organizării Frontului Renașterii Naționale există la articolul 2 deviza acestei organizații cuprinsă în cuvintele: *Regele, Națiunea, Munca și Credința*.

F. R. N. ca organism politic integral, unic în statul român, urmărește precum știm: înălțarea Patriei prin întărirea ideii naționale, a cultului monarhic, a solidarității fiilor țării, a familiei; dezvoltarea credinței creștine și a culturii autohtone; o propășire materială cu obligativitatea și cinstirea muncii; o prețuire a dreptății sociale precum și o organizare profesională în concordanță cu prevederile constituției.

Pentru consolidarea și apărarea statului și neamului, F. R. N. privește Coroana, Biserica, Statul și Neamul strâns unite într'un tot viu, organic, unanim și indestructibil.

După Constituția „Regele Carol II” ideea de stat se identifică cu cea de neam, căci statul român capătă expresie dela neamul românesc în concepția sângelui, graiului, credinței, obiceiurilor, tradițiilor și datinelor românești.

In acest nou stat român — întocmit după constituție, — ideea de neam este tot una cu aceea de creștin.

Poporul român este poporul care nu a avut nevoia socială de a primi actul politic al botezului de recunoaștere spirituală creștină. Poporul român — pot zice că — s'a născut creștin și fenomenul creștinismului nu l-a surprins într'o fază ulterioară a începuturilor sale.

Noul stat român, una deci cu Biserica și cu neamul, constituie o sinteză organică a încorporării unitare a celor două forțe: Coroana și Națiunea.

F. R. N. ca o spiritualizare în aspect profund etnic a legăturilor politice și sociale dintre Coroană și Națiune nu poate avea o deviză mai potrivită cu aceea ce i s'a dat.

Cercetând mai de aproape miezul etnicului nostru și acel al expresiei real creștine, cercetând instinctul de conservare a neamului și a creștinătății noastre, putem constata și mai bine întru cât deviza F. R. N. poate fi deviza neamului.

Pentru susținerea acestei idei, îmi propun ca în cele ce urmează să lămuresc înțelesul fiecărei noțiuni din conținutul devizei.

A. Regele.

Poporul român este prin excelență un popor monarhic, regal și dinastic.

Statul nostru fiind totdeauna considerat ca un apostolat domnesc una cu Biserica și neamul, Regele, a fost și este privit ca un îndreptar al tuturor, în toate acțiunile ce angajează binele social, viața și soarta țării și neamului. In Rege po-

porul vede stimulentele morale în îndeplinirea neșovăelnică a datoriei sale.

Regele a fost și este considerat ca cel mai însemnat far ce luminează drumul spre realizarea idealurilor naționale și cel mai puternic și sigur sprijin în momentele grele ale țării.

Resortul dragostei și al recunoștinței față de Rege și Dinastie reiese din faptele mari, din sacrificiul făcut pentru neamul românesc de monarhii pe care i-a avut poporul.

Cu privire la aceste fapte îmi iau permisiunea ca din multele și importantele acte (de care va vorbi la timpul său istoria) să vărsite de iubitul nostru Suveran: M. S. Regele Carol II, să enunț pe acelea ce cimentează pentru veșnicie legătura dintre popor și persoana Sa.

M. S. Regele Carol II dovedește în toate ocaziile că este unul din cei mai buni cunosători ai istoriei și trecutului neamului românesc.

Nu a existat și nu există în țară, în special în provinciile alpine patriei mamă, vreo sărbătoare însemnată pe care să nu o onoreze cu prezența Sa, cu cuvântul Său măesrit care dovedește cu prisosință bogatele sale cunoștințe, în special acele ce ne leagă de pământul țării noastre.

Îmi amintesc cum în primăvara anului 1919 încă pe când era Principe de Coroană vizitând orașul nostru a ținut în răspunsul dat urăii de bună venire ce l-o adresase președintele „Astreii” din acele vremuri (Prof. A. Bărsăneanu) să-și exprime dragostea față de Ardeal prin cuvintele: „Cunosc veacurile de suferință ale poporului român din părțile ardeleni, maramureșene, bănățene, și crișene, cunosc jefurile grele făcute de acest popor pentru menținerea sa”.

„Știu că istoria acestui popor este una cu cultura Sa, este una cu sufletul său, iar din comoara sufletească a unui Șaguna, Lazăr, Barițiu, etc. au eșit destule raze care au luminat și încălzit corpul întreg al neamului românesc de dincolo și dincoace de Carpați”.

„Cel ce cunoaște această istorie, nu poate să nu-l iubească, să nu lucreze cu râvnă la propășirea lui și cu el la progresul vieții și culturii românești”.

Ca un vrednic urmaș al Tatălui Său, al neuitatului Rege Ferdinand I, M. S. Regele Carol II, a ținut chiar din primele zile ale urcării Sale pe Tron să-și exprime înalta Sa dragoste pentru cultură și așezămintele culturale creind numeroase instituții culturale primind președinția de onoare a „Astreii” afirmându-și astfel voința Sa de a deveni un Voievod al Culturii în sensul lui Neagoe Basarab, Brâncoveanu, Matei Basarab și Vasile Lupu.

Negreșit această afirmare a M. S. Regelui Carol II își are logica ei.

România rotunjită în granițele etnice, urmează ca odată cu politica de conservare a figurei sale geografice și cu aceea de cristalizare a vieții sociale și politice lăuntrice să-și desvolte și condițiile prielnice unui spirit creator românesc, care să afirme personalitatea specifică a poporului nostru. Afirmând voința Sa ca Voievod al cultrei românești, M. S. Regele Carol II a deschis principial deci, calea drepturilor noastre prin meritele noastre, prin creațiile proprii geniului nostru etnic. M. S. Regele Carol II nu s'a mulțumit numai să-și așeze domnia pe temelia acestei culturi, El ne-a acordat o Constituție și acest așezământ Constituțional trebuie privit ca cel mai important și mai înalt act de cultură pentru binele și interesul obștesc.

In dorința unei renașteri și reconstrucții naționale, în dorința ca generațiile viitoare să-și subordoneze interesele lor, intereselor etnice de consolidare și întărire a neamului, participând la acțiuni desinteresate ce servesc acest neam, M. S. Regele a inițiat pe lângă alte multe legi bune și pe acea de educare a tineretului prin străjerie și premilitarie. Această lege trebuie privită ca un mijloc de instruire a energiilor tinere, utile unei zidiri naționale din care va eși imaginea României de mâine.

Tot M. S. Regele Carol II a inițiat și legea F. R. N. și a gărzilor naționale, prin care lichidându-se regimurile politicianiste din trecut, se înlesnește unirea tuturor românilor sub un singur steag și la o muncă comună pentru propășirea neamului.

Trebule să menționăm în mod special dragostea și interesul deosebit ce-l poartă M. S. Regele satului și țăranelui nostru.

Pentru sat și săteni El își sacrifică cea mai mare parte din timpul său. Pentru sat și săteni inițiază cele mai multe legiuri cu scop de a ușura greutățile lor și cu drept cuvânt poate fi intitulat „Regele Țărâniei”.

Toate aceste fapte ale M. S. Regelui Carol II impun o dragoste deosebită față de El. Toți acei ce văd foloasele acestor creațiuni, trebule să se arate vrednici de noua aranjare a lucrurilor și de încrederea ce ni se acordă.

Regele Carol II este Regele neamului românesc și strâns uniți în jurul Său, în cultul unanim al prodigioasei Sale activități neamul românesc trebuie să acționeze răspunzând pe de o parte îndemnul etnic sufletească, iar pe de alta exemplului dat de Puternicul Păzitor al hotarelor întregite.

Ca și marii Regi și Voievozi din trecut să fim convinși că M. S. Regele Carol II va ști să scoată din comoara minții și sufletului tot ce se poate aplica mai bine pentru ca în vremurile actuale țara noastră să poată trece greutățile, să iasă din nevoi și să se desvolte ocupând locul ce-l merită în concertul marilor și civilizatelor țări din lume. Iată pe scurt înțelesul primei noțiuni din deviza F. R. N.

In numerile viitoare voi continua să lămuresc și celelalte noțiuni ale devizei F. R. N.

Preocupările „Unirii”

Inima românească trăește de câteva luni pentru o singură grijă mare: cum să se pregătească mai bine pentru a fi în stare să înfrunte primjdiile cari ar putea să vină asupra Țării în legătură cu focul uriaș care mocnește sau arde în unele părți ale continentului.

Fiecare Român se pregătește de jefite, creează în jurul lui atmosferă de încredere în viitor, de înfrățire, de hotărâre. Și se silește să răscumpere prin munca și seriozitatea sa întrelăsările anilor anteriori. O adiere de nobilă încredere și elevată seriozitate vibrează peste meleagurile României și peste sufletele românești.

Numai Blajul e în afară de mediul general românesc, de preocupările momentului național. Redacția monitorului blăjan, își cântă, cu toate ușile și ferestrele închise spre realitatea românească, mai departe cu furie imprecățiile împotriva credinței neamului nostru și dorințele prozelitiste ale catolicismului. Acolo trăesc fericiți pe carilicoarea catolică a reușit să-i narcotizeze în așa fel încât nu mai văd focul ce arde în zare și nu mai aud huruitul înspăimântător al cutremurului care face pe toți cei din jurul lor să trăiască în încordare și să se pregătească. Nu le mai pasă de viața unui neam, care e și al lor, nu mai simt ceace simte acest neam; durerile și bucuriile lui nu mai sunt și ale lor. Îmbătați de obsesia lor plutesc fericiți în mijlocul îngrijorărilor și a seriozității generale, de parcă ar fi mereu în zilele frumoase de liniște și de petrecere.

Ce milă cuprinde pe omul lucid în fața acestui spectacol!

Intre alte multe teme de „fericită” și gălăgioasă diversune din realitate, monitorul blăjan — monitorul din lună — a găsit una și în conferința dlui prof. N. Iorga despre „Concepția românească a ortodoxiei”. L'a luat așa zicând în antrepriză pe dl N. Iorga. Citează din cuvintele Dsale și îl ia sub protecție față de unele nedumeriri, strigând cu cabotinescă indignare: „Dascălul Neamului, dascălit”!

Dacă ar fi mai sinceri veselii și nepăsătorii redactori ai „Unirii”, ar mărturisii că dl N. Iorga n'a prea laudat catolicismul și n'a prea aprobat dogmele aceluia la care țin atât de morțiș uniații. Conferința dlui N. Iorga nu are în general prea multă legătură cu esența religioasă a creștinismului. Domnia Sa vede problema religioasă sub unghiu exclusiv național. Dsa zice:

„Toți trebuie să contribuim ca să ne înfățișăm ca o singură națiune. Pentru că cu voia lui Dumnezeu acesta este lucrul

stos”, — și prin mine — Hristos în mijlocul vieții practice, înobilându-o.

3. Biserica — organ de permanentizare a religiei. Atitudinea Bisericii noastre în viața aceasta.*

In rândul trecut spuneam, că religia trebuie să lucreze treaz și permanent în noi, dacă vrem ca viața oamenilor să corespundă programului, pe care l-au dat omenirii întregi, îngerii, la Nașterea Domnului; *mărire* lui Dumnezeu, pe pământ *pace* și între oameni *bunăvoire*. Nu poate lucra ceva permanent fără un organ care să poarte în sine semnele vizibile ale permanenței, care să-și aibă ființa dela dela veșnicie și până în veșnicie și cu scop de a ne lega de ea, de eternitate.

Creștinismul are acest organ. Este Biserica.

Cel ce vrea să-l fie membru de folos, îndrumător al unei părțicele din ea, viitor slujitor, se cade deci să-și precizeze noțiunile despre acest organ, să-l cunoască ființa, pentruca să se poată identifica cu ea și așa, știind ce vrea ea, să poată des-

cifra ce atitudine de viață trebuie să aibă el.

Biserica suntem toți creștinii căți ne-am botezat cu botezul mântuirii, din ziua Cincizecimii anului 33 și până astăzi mărturisind dreapta credință. Ba mai mult. Ei îi aparțin și ceice cu nădejdea acestei mântuirii au adormit dela zidirea lumii până la însemnatul an al marilor minuni pentru suflet. Nu avem să discutăm acum unde se găsește această Biserica. Pentru veșnicie, pentru permanență, — cer, pământ, viață pământescă, viață de după moarte, nu sunt fragmente de existență, ci una și aceeași ființare.

(Urmează)

Meditație

Te roagă, cu osârdie, te roagă și muncește

Cuvântul înțeleptului ne spune: „Omul, care se roagă, e mare”.

In rugăciune își găsește cucernicul creștin corabia mântuirii în orice vreme de durere și stricăciune.

Prin rugăciune curată inima noastră își varsă focul jalei și al bucuriei, și astfel rugăciunea ne înlesnește munca de toate zilele.

Marele Stăpân al vieții și al morții, Celce conduce cu înțelepciune și iubire întreaga lume, coboară prin rugăciune pacea sfântă în sufletele credincioșilor muritori.

De aceea s'a zis, și trebuie să se zică: „te roagă și muncește în toată vremea”.

Când stai nedumerit și nehotărât, mâna călăuzitoare este sfânta rugăciune, cea făcătoare de minuni, — rugăciunea plină de foc și de lacrimi.

Armă puternică împotriva ispitelor satanice găsim tot în rugăciune, — ea este apa vie a Mântuitorului, apa din izvorul făsnitor spre viață veșnică.

Te roagă, iubite frate, cu credință, cu dragoste și nădejde, cu frica de Dumnezeu; căci Dumnezeu este pretutundeni, e mereu cu tine, ori unde te-ai afla. El vede faptele, dorințele și toate gândurile tale.

Blandul Iisus înalță pe cei smeriți și umilește pe cel ce se mândrește.

Lăpădând grija cea lumească, ridică-ți glasul spre cer, căci Tatăl Ceresc ascultă rugăciunea osărdiosului muncitor.

Rugăciunea fierbinte potolește pornirile rele și înfrânând mintea dela gândiri întunecate o îndreaptă spre Părintele luminilor. Invață deci *legea Domnului* și o urmează!

Conduc de asemenea ținte, citește mai des Cartea cărților, care te îndrumă în calea vieții, îți arată chemarea creștinului și felul cum să îndeplinești cât mai bine această chemare.

Cel Atotputernic răsplătește fiecăruia după măsura faptelor sale.

Cel Atotbun vrea mântuirea turmei Sale și împărțirea ei cu negrătele bunătați, făgăduite și gătitte pe lumea eternității...

De aceea, în vremuri grele și hotărâtoare, cum sânt și cele de astăzi, nici o povață și nici un îndemn nu poate grăi mai luminos și mai adevărat decât acela care ne strigă tuturor: a

Te roagă și muncește, și iar te roagă, bunule creștin!

Pr. Miron Maier-Brătei

* Exortatie fiantă în 14 Oct. 1930.

esențial. Națiunea există și dacă există trebuie menținută și apărută."

Dominat de ideea aceasta cardinală pentru dl. N. Iorga creștinismul românesc e exclusiv românesc, provenit din firea românească, din substratul tracic și el nu poate fi schimbată nici cu catolicismul, nici cu nimic. „Legea răsăriteană, așa cum este la noi, noi am făcut-o în cei o mie de ani. Avem o moștenire tracă și tracii au lăsat ceva în sufletul nostru”.

Convin aceste lucruri „Unirii”? Căci dacă stă strajă înfocată ca dl. N. Iorga să nu fie „dăscălit”, apoi trebuie să primească tot ce-a spus, E sigur că nouă ca ortodocși ne convin mai bine aceste lucruri decât uniaților.

Recunoaște „Unirea” infailibilitatea dlui N. Iorga și când spune: „Pe urmă s'a ajuns la un anume »canonicism« dela Blaj, de unde s'a putut desface, pentru a fi Român deplin, numai inteligența și energia neuitatului Augustin Bunea”...?

Am putea cita destule cazuri când dl. N. Iorga a fost „dăscălit” de uniți foarte aspru.

Iar conferința în chestiune, întemeiată pe un punct de vedere care nu poate conveni în genere creștinismului, e cu mult mai complexă și mai nuanțată în înțelesurile ei ca s'o poată pricepe mințile simpliste și posedate de o singură idee ale ruralilor cetățeni ai micii romi. Dar ferice de omul care nu pricepe multe: se poate bucura mai ușor, Zică ce-or zice alții de bucuria lui.

Noul statut baptist — în folosul prozelitismului

„Monitorul Oficial” de Sâmbătă a publicat un nou statut al baptiștilor din România.

Conform acestui statut, baptiștii sânt organizați în comunități bisericești, păstrând cu organizațiile din străinătate numai legături de ordin doctrinar și frățesc.

Statutul arată care sânt principiile credinței baptiste. Ei cred în Dumnezeu, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh; iar ca taine au numai botezul și Cina Domnului.

Comunitățile baptiste sânt persoane juridice de drept public. Membru al cultului baptist devine persoana care a îndeplinit formalitățile cerute de art. 44, 45, 46 și 47 din legea cultelor și din convingerea și libera sa voie.

Comunitatea baptistă are dreptul să aleagă și să autorizeze slujitorii ei: predicatori, pastori, presbiteri (bătrâni), misionari, evangheliști, învățători, diaconi, diaconese și alți slujitori.

Deasemenea comunitatea are dreptul să se îngrijească de catihizarea copiilor în școli de educație sufletească a membrilor aflați sub drapel, precum și să formeze organizații pentru educația religioasă a tineretului și copiilor (școli duminicale).

Comunitățile pot forma „Uniunea Comunităților creștine baptiste din România”.

Statul acesta a fost votat în congresul general baptist, ce s'a ținut la Cluj, la 14 Aprilie 1936. —

— Prin aceste dispoziții ale statutului se deschide pentru baptiști drumul dorit de a face prin școli un adevărat prozelitism făcând baptiști și dintre copiii de școală, deși se spune în statut că devin baptiști numai persoanele din liberă convingere și nesilite de nimeni, va să zică persoane ajunse la deplină maturitate.

În fața acestei acțiuni baptiste, îndreptate mai ales împotriva unității și a solidarității bisericii noastre, reprezentanții acestei biserici nu pot decât să-și înțească lucrarea, apărându-se, cu tact și vigoare, de răul sectelor religioase, din care fac parte și baptiștii, sectarii cei mai neodihniți.

Organizați Reuniuni de femei

Redactor responsabil: Prot. Dr. D. Stăniloae

Linia Regele Carol al II-lea

Fortificațiile dela granița de vest

Conduși de un delegat al Marelui Stat Major, câțiva ziariști bucureșteni au vizitat fortificațiile care se întind dealungul frontierei românești dinspre Tisa.

Granița de vest a țării este apărută printr-o centură de fortificații ce nu pot fi depășite de nici o armată care le-ar ataca. Intocmai ca și fortificațiile liniilor Maginot și Siegfried, fortificațiile „Regele Carol al II-lea” sunt inexpugnabile.

De mai bine de trei ani, sub îndrumul M. S. Regelui Carol al II-lea și sub controlul dlui Gh. Tătărescu și al regretatului Armand Călinescu, pământul dela granița de vest a fost răscolit, pentruca să se construiască zid de fier și beton, pe care o armată, dacă ar vrea să treacă, n'ar face decât să se sinucidă.

Cazematele și subteranele construite din fier și beton, formează adăpostul unei armate echipate cu cele mai moderne arme automate.

Nu mai puțin impresionați au fost ziariștii de moralul excelent al soldaților cari trăesc sub pământ, în adâncul cazematei și al subteranelor.

Ziariștii s'au înapoiat depe granița de vest încrezători în ziua de mâine, conștienți că frontierele sânt apărate.

Toată lumea trebuie să afle marea operă de apărare dela graniță, pentruca să contribuie cu atât mai vârtos la acțiunea de înzestrare a armatei. Astfel, restul fortificațiilor vor fi tot atât de inexpugnabile, ca și cele dela granița de vest.

INFORMAȚIUNI

Știri personale. P. Sf. Episcop Nicolae al Orăzului a fost oaspele I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae în zilele de 12—14 Februarie c.

P. Sf. Episcop Nicolae al Vadului, Feleacului și Clujului, venind la Sibiu, va săvârși sfânta Liturghie și va predica în catedrala noastră mitropolitană Duminecă în 18 Februarie a. c. În aceeași zi, după masă la ora 6, P. Sf. Sa va ține în sala mare a Prefecturii județului o conferință cu titlul: »Eroismul religios al neamului românesc«. P. Sf. Sa va fi oaspele I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae.

Mare succes a obținut împrumutul de înzestrare a oștirii române. La cererea mai multor cetățeni patrioți, doritori de a sprijini opera începută, subscrierea de bonuri rămâne deschisă.

Comemorare. S'au împlinit în 15 i. curentă o sută de ani dela nașterea lui Titu Maiorescu. Ziua aceasta s'a comemorat la Academia română, la universități și la alte instituții culturale din țară, accentuându-se binefăcătoarea activitate a lui Titu Maiorescu pentru cultura și literatură română din veacul trecut. Curentul împotriva școlii latinizatorilor, pornit de celce era nepot de soră al binemeritatului episcop Popasu, a străbătut cu încetul în tonte părțile locuite de români. Principiile fuziunii dela Iași în ceea ce privește limba, au găsit, chiar dela început, hotărâți aderenți în colaboratorii ziarului „Telegraful Român”, de sub redacția lui Nic. Cristea.

Camera ungară a ratificat, în ședința din 14 Febr. a. c., acordul intervenit între guvernul ungar și cel român privind la cedarea bunurilor Fundației Gojdu în administrația Reprezentanței ei legitime. Votul s'a dat după unele explicații

ale contelui Csaky ministrul de externe al Ungariei. Proiectul de lege a fost adoptat de Cameră cu unanimitate.

Fapte pilduitoare. Secretariatul general al F. R. N. comunică: I. P. S. patriarh Nicolae a donat 100.000 Lei pentru biserica din satul său natal, Pipirig, județul Neamț. — Dl. V. Tilea, ministrul României la Londra, a dăruit 70.000 Lei pentru construirea unui adăpost din beton în comuna Sebeșul de Sus. — Dl. col. Mihai Georgescu, primarul comunei Aiud, crește doi copii, orfani de mamă, ai unui concentrat.

În cinstea celor trecuți la pensie. În ziua de 25 Ianuarie c. au fost sărbătorii în capitală I. P. S. mitropolit Irineu și P. C. S. pâr. Popescu-Mălăești, foști profesori ai facultății de teologie și trecuți de curând la pensie. S'au adus meritate elogiilor celor sărbătoriți prin cuvintele rostite, cu acest prilej, de către P. C. S. pâr. Vintilescu, decanul facultății teologice, I. P. S. mitropolit Visarion al Bucovinei, dl. rector C. Stoicescu, P. C. S. prof. Dr. V. Gheorghiu din Cernăuți și de către P. C. S. pâr. P. Partenie director al seminarului central din București.

„Pericolul aerian”, cu aplicații la războaiele de acum, a fost subiectul conferinței ținute Duminecă, în Sibiu, de dl. general Gh. Negrescu. Conferința a fost onorată de un numeros și ales public, în frunte cu I. P. S. mitropolit Nicolae al Ardealului. Dl. vicepreședinte al „Astrei”, Dr. Gh. Preda, prezentând pe conferențiar, îi elogiaza activitatea desfășurată în interesul apărării țării noastre. Dl. general Negrescu, mulțumind pentru această întâmpinare, omagiază întâi amintirea tânărului nostru asiator, Aurel Vlaicu, răpus în floarea vârstei, trece apoi la dezvoltarea subiectului: pericolul aerian, privit din diferite puncte de vedere, insistând la urmă asupra mijloacelor de apărare, și ilustrându-le cu exemple aduse din timpul mai nou al războaielor. La sfârșit conferențiarul apelează la solidaritatea cetățenilor de-a urma întru toate dispozițiile cuprinsă în legea de apărare pasivă, legea înțeleaptă ce ne-a dat-o Suveranul nostru.

Număr festiv. „Revista Economică” din Sibiu, astăzi unica publicație periodică economică din Ardeal, închină un număr festiv, din Februarie a. c. dlui Constantin Popp, fostului director al băncii „Albina” și conducătorului mulți ani de-a rândul, al acestei vechi reviste. Sărbătorirea merituosului financiar, astăzi ieșit la pensie, s'a făcut cu prilejul când sărbătoritul a a împlinit vârsta de 70 de ani. În afară de articolul prim al Revistei festive, semnat de redacțiunea actuală, au mai scris în acest număr despre jubilar: dnii I. I. Lapedatu, I. Lupaș, V. Vlaicu, I. Olteanu ș. a., aducând prețioase și interesante contribuții pentru toți ceice voiesc să cunoască viața economică ardeleană și munca stăruitoare și desinteresată a unui venerabil septuagenar.

✦ **Reuniunea de muzică „Gh. Dima”** din Sibiu, a ținut Duminecă în 11 l. c., adunare generală extraordinară în sala municipiului sibian, de față fiind elita societății românești din localitate. Au luat cuvântul, la acest prilej, dnii: Dr. Sever Pop, primar, care a deschis ședința, prefectul Tocineanu, secretarul reuniunii diacon Al. Popa, I. N. Ciolan fost deputat, și pâr. prof. P. Gherman dirijorul corului, rugând membrii reuniunii să fie cât mai punctuali la muncă. Dorim cu toții, ca întrunirea de Duminecă a societății renașcute să fie într'un ceas bun!

Conferință preoțească. Preoțimea noastră din Valea Jiului a ținut de curând prima conferință din acest an, sub președinția pâr. prot. Ion Duma. Dl. Const. I. Sârbu, profesor de religie, a tratat prima parte din lucrarea sa „Natură și har”. Pr. T. Ioanovicu-Livezeni împărtășește preoților lămuririle necesare în legătură cu introducerea

pe anul 1940 a chitanțierului și a ordinului de plată în gestiunile protopopești și parohiale din arhiepiscopie. La sfârșit se expediază o telegramă de felicitare dlui prof. Nichifor Crainic, care va fi sărbătorit încurând cu ocazia aniversării celor 50 ani de viață.

Act de mulțămire. Oficiul parohial ort. rom. din Brașov-Dârste, aduce vii mulțămiri membrilor consiliului parohial, cari din îndemnul propriu au binevoit a dărui un rând de odăjdii preoțești, în valoare de peste 16.000 Lei, pentru sf. noastră biserică, în semn de mulțămire profundă pentru bucuria ce li s'a cauzat prin hirononirea fiului acestei comune bisericești Nicolae N. Bârsan, preot-ajutor și catihet la marea fabrică „Astra”, instalată în împrejurimea acestei parohii. — Pr. Prot. on. Ioan Broșu.

Muntele Măslinilor, în singurătatea căruia Domnul nostru Iisus Hristos s'a rugat deseori, e amenințat să fie acoperit cu clădiri. Administrația orașului Ierusalim nu poate împiedeca aceste construcții, fiindcă nu are legi pentru așa ceva. Se vorbește însă de înființarea unei fundațiuni creștine care să cumpere locul sfânt pentru a-l feri de orice atingere.

Înțeleaptă revenire în școlile americane. Camera de comerț din New-York, pe lângă toate afacerile sale privind specialitatea sa, negoțul, a găsit timp să se preocupe și de chestiunile spirituale cu raport la tineret. Mai de curând a declarat că „știința științelor”, religia, este neapărat să se reintroducă în școli, căci fără religie nici cultură, nici viața civilă nu poate fi înță. În același fel, comitetul pentru educație publică, în orașul Pittsburg, a hotărât ca toți copiii școlilor publice să primească instrucție religioasă, în cursul întregului învățământ. Elevi și eleve au să frecventeze zilnic lecțiile de religie, luând notă ca la orice altă materie de studii.

ȘTIRI LOCALE

Dela Societatea română de înmormântare din Sibiu. Domnul Petru Marian măestru cismar, a dăruit întru pomenirea mult regretatei sale soții Elisaveta decedată în 28 Ianuarie 1940, suma de Lei 1000 cu care s'a întemeiat Legatul Elisaveta Marian, aparținător fondului căminului pentru bătrânii săraci „Victor Tordășianu” al societății române de înmormântare din Sibiu. Pentru acest dar creștinesc mulțămeste președintele societății Timotei Popovici. Notă: În anul 1939 s'au plătit ajutoare de înmormântare în suma de Lei 118.500, iar în luna Ianuarie din anul 1940 s'au plătit ajutoare de înmormântare în suma de Lei 21.000.

Au apărut următoarele compoziții muzicale de Timotei Popovici:

1. Cântările liturgiei pentru voci mixte

ediție nouă primenită și îmbogățită. Un exemplar legat frumos Lei 200.—

2. Cântările liturgiei pentru 3 voci egale

ediția V-a. Un exemplar legat frumos Lei 100.— De vânzare la Librăria Arhiepiscopale Sibiu

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebuințat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțești din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.